

NR. 12. SCHORSING VAN MEDISCH SPECIALIS NIET RECHTMATIG. REHABILITATIE. VERGOEDING VAN IMMATERIËLE SCHADE EN KOSTEN VAN EXTRAJUDICIËLE RECHTSBIJSTAND.

Gelet op de ernst van de maatregel van schorsing kan deze maatregel slechts worden opgelegd nadat aan de specialist schriftelijk te kennen is gegeven dat (i) hij zijn verplichtingen uit de toelatingsovereenkomst niet nakomt of anderszins in strijd handelt met de zorg van een goed hulpverlener en (ii) bij voortzetting of herhaling van zijn verzuim deze maatregel zal volgen. Daarbij mag van verweerster worden verwacht dat zij met betrekking tot (i) voldoende concreet aangeeft in welk opzicht de specialist te dier zake tekort is geschoten. Verweerster heeft de onderhavige maatregel niet opgelegd wegens het disfunctioneren van eiser, doch uitsluitend om te bereiken dat zij aan eiser de toegang tot het ziekenhuis zou kunnen ontzeggen in verband met een nader onderzoek naar en een beraad naar aanleiding van de brief van de medewerkers, waarbij de Raad van Bestuur kennelijk bevreesd was dat de aanwezigheid van eiser in het ziekenhuis tot problemen met deze medewerkers, in het bijzonder werkonderbrekingen of ziektemeldingen, zou leiden. Daartoe kan de maatregel van schorsing echter niet dienen, omdat bij het opleggen daarvan moet vaststaan dat eiser niet aan zijn verplichtingen heeft voldaan of op andere wijze in strijd heeft gehandeld met de zorg van een goed hulpverlener.

Scheidsgerecht Gezondheidszorg

(mr. A. Hammerstein, voorzitter, mr. I.M. Braal en dr. M.B. Lagaay, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier)

5 september 2001

Arbitraal vonnis (01/12) in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser,
gemachtigde: mw. mr. F. van Woerden-Poppe,

tegen

De stichting **B**,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigden: mr. Th.F.M. Pothof en mw. mr. C.J.M. Hendriks

1. De procesgang

1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 27 april 2001 het Scheidsgerecht verzocht bij arbitraal vonnis:

1. Voor recht te verklaren dat de schorsing van eiser door verweerster onrechtmatig is;
2. Richtlijnen te geven voor de wijze waarop verweerster eiser dient te rehabiliteren;
3. Verweerster te veroordelen aan eiser te voldoen een bedrag ad *f* 53.232,71 + PM met ingang van 1 mei 2001, althans een zodanig bedrag als het Scheidsgerecht in goede justitie zal vermenen te behoren; te vermeerderen met de wettelijke rente met ingang van de dag van indiening van deze memorie, tot aan de dag der algehele voldoening;
4. Met veroordeling van verweerster in de kosten van deze procedure.

1.2 Verweerster heeft bij memorie van antwoord van 30 mei 2001 het Scheidsgerecht verzocht om:

1. De vordering van eiser als zijnde ongegrond en onbewezen integraal af te wijzen;
2. Eiser te veroordelen in de kosten van deze procedure en eiser te veroordelen om met een bedrag ad *f* 15.000,- bij te dragen in de kosten van juridische bijstand aan de zijde van verweerster.

- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 26 juli 2001. Daarbij was eiser aanwezig, vergezeld door zijn gemachtigde, alsmede zijn partner. Tevens was namens eiser aanwezig als informant de heer C, organisatie adviseur/psycholoog.
Voor verweerster waren aanwezig de heer D, voorzitter van de Raad van Bestuur, en mevrouw E, secretaris van de Raad van Bestuur, vergezeld door de gemachtigden van verweerster. Namens verweerster was als informant aanwezig de heer F, senior consultant van G. Beide partijen hebben producties toegezonden aan het Scheidsgerecht.
De gemachtigden hebben de wederzijdse standpunten toegelicht aan de hand van een pleitnota, welke pleitnota is overgelegd.
De heren C en F hebben als informant ter zitting een korte verklaring afgelegd, de heer C aan de hand van een notitie, welke notitie is overgelegd.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is sinds 1 april 1983 als anesthesist toegelaten tot het ziekenhuis van (de rechtsvoorgangster van) verweerster. Het huidige ziekenhuis is tot stand gekomen door de fusie van het H-ziekenhuis te X met de ziekenhuizen in W, Y en V op 30 december 1989. Met ingang van 1 oktober 1994 vormen alle anesthesisten één maatschap. Sinds 1 oktober 1999 neemt eiser nog voor 75% deel aan de maatschap en is hij tevens werkzaam in U.
- 2.2 Bij brief van 13 februari 2001 heeft de voorzitter van de Raad van Bestuur eiser geschorst naar aanleiding van een -niet ondertekende- brief van 8 februari 2001 aan de Raad van Bestuur waarin wordt meegedeeld dat de anesthesie- en recoverymedewerkers die werkzaam zijn op de OK het vertrouwen in eiser opzeggen en verdere samenwerking met hem onmogelijk achten.
Eiser heeft zich op 13 februari 2001 ziek gemeld en heeft zijn werkzaamheden in het ziekenhuis van verweerster nog niet hervat.
Deze schorsing is nog eens met twee weken verlengd. Intussen heeft verweerster het extern onderzoeksbureau G ingeschakeld voor het verrichten van een onderzoek naar de ontstane situatie. Naar aanleiding van de onderzoeksresultaten van dit bureau en het commentaar dat de heer C naar aanleiding van dit rapport namens eiser heeft opgesteld, hebben partijen besloten tot mediation. Deze mediation is inmiddels aangevangen.
- 2.3 Artikel 21 -voor zover van belang in deze- van de toelatingsovereenkomst luidt als volgt.

Artikel 21 Maatregelen: berisping en schorsing

- 21.1 *Het bestuur kan de medisch specialist, nadat deze in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord, en na raadpleging van het stafbestuur, de navolgende maatregelen opleggen:*
- a. *schriftelijke berisping;*
 - b. *schorsing voor bepaalde tijd tot een maximum van veertien dagen.*
- 21.2 *Het bestuur kan tot het opleggen van de in het vorige lid bedoelde maatregelen overgaan indien de medisch specialist ondanks schriftelijke waarschuwing enige verplichting die deze overeenkomst hem oplegt, niet nakomt dan wel uit andere hoofde handelingen verricht of nalaat die in strijd zijn met de zorg van een goed hulpverlener.
De schorsing geschiedt bij aangetekende brief met vermelding van de gronden waarop deze berust en de duur van de schorsing en met bepaling van de datum en het uur waarop deze zal ingaan. Gedurende schorsing kan het bestuur de medisch specialist de toegang tot het gebouw ontzeggen.*
- 21.7 *Indien het scheidsgerecht oordeelt dat de schorsing niet had behoren te geschieden, zal het bij zijn uitspraak tevens richtlijnen aangeven voor de wijze waarop door de stichting de medisch specialist moet worden gerehabiliteerd en schadeloos gesteld.*
- 2.4 Eiser is van oordeel dat de hem opgelegde schorsing onrechtmatig is.
Allereerst voert eiser aan dat hij onvoldoende in de gelegenheid is gesteld om te worden gehoord naar aanleiding van het voornemen van de Raad van Bestuur van 12 februari 2001 om hem te schorsen.
- 2.5 Verder stelt eiser dat hij in strijd met artikel 21 lid 2 nimmer een schriftelijke waarschuwing heeft ontvangen van de Raad van Bestuur. In de periode voorafgaande aan de schorsing hebben er geen bijzondere

gebeurtenissen plaatsgevonden die aanleiding kunnen zijn tot de brief van de medewerkers van 8 februari 2001, laat staan tot schorsing. De Raad van Bestuur heeft niet concreet aangegeven welke verplichting uit de toelatingsovereenkomst eiser niet is nagekomen dan wel welke handelingen hij verricht zou hebben of hebben nagelaten die in strijd zijn met de zorg van een goed hulpverlener.

2.6 Eiser meent tot slot dat er onvoldoende basis is voor een dergelijke ingrijpende maatregel als een schorsing. De enige basis, die de Raad van Bestuur aangeeft, wordt gevormd door een ongetekende brief van anonieme anesthesie en recoverymedewerkers, waarin geen enkel concrete beschuldiging tegen eiser wordt geuit.

2.7 Verweerster heeft -zakelijk weergegeven- het volgende aangevoerd.

Eiser heeft voldoende gelegenheid gehad te worden gehoord naar aanleiding van het voornemen van de Raad van Bestuur hem te schorsen. Eiser wenste een aantal dagen uitstel opdat zijn advocaat bij dit gesprek aanwezig kon zijn. De situatie was echter zo precair dat er geen sprake kon zijn van uitstel.

2.8 Verweerster geeft verder aan dat eiser bij brief van 11 september 2000 van de voorzitter van de Raad van Bestuur en de voorzitter van de medische staf is gewaarschuwd zijn gedrag te verbeteren. Deze brief vormde het sluitstuk van een informeel onderzoek door genoemde voorzitters naar de achtergronden van klachten, die diverse leden van de maatschap anesthesie vanuit het ziekenhuis hadden ontvangen omtrent het functioneren van eiser.

Verweerster acht eiser hiermede voldoende gewaarschuwd conform artikel 21, lid 2 van de toelatingsovereenkomst.

2.9 Verweerster wijst er tevens op dat zij vanuit haar (mede) verantwoordelijkheid voor de continuïteit en een goede patiëntenzorg binnen het ziekenhuis niet het risico mocht nemen dat de betrokken medewerkers zich collectief ziek zouden melden. Verweerster meent dat het latere onderzoeksrapport van G aantoont dat dit risico reëel was.

Het feit dat eiser zich ziek had gemeld, deed niet af aan de noodzaak tot schorsing. Immers, zo stelt verweerster, alsdan stond het eiser nog steeds vrij het ziekenhuis te betreden.

De toelatingsovereenkomst geeft, naast schorsing, slechts de mogelijkheid tot berisping c.q. opzegging van de toelatingsovereenkomst. Dit waren niet de geëigende middelen.

Verweerster acht de schorsing dan ook rechtmatig.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht is tussen partijen overeengekomen in artikel 21, lid 4 jo. artikel 26 van de toelatingsovereenkomst, zodat het Scheidsgerecht volgens het Arbitragereglement bevoegd is in deze te beslissen bij arbitraal vonnis.

4. De beoordeling van het geschil

4.1 De door verweerster aan eiser opgelegde maatregel van schorsing kan naar het oordeel van het Scheidsgerecht niet in stand blijven.

4.2 In de eerste plaats is niet gebleken dat verweerster eiser in overeenstemming met het bepaalde in art. 21, lid 2, van de toelatingsovereenkomst heeft gewaarschuwd. Gelet op de ernst van de maatregel van schorsing -waarop hierna nog nader zal worden ingegaan- kan deze maatregel, naar volgt uit de voormelde bepaling, slechts worden opgelegd nadat aan de specialist schriftelijk te kennen is gegeven dat (i) hij zijn verplichtingen uit de toelatingsovereenkomst niet nakomt of anderszins in strijd handelt met de zorg van een goed hulpverlener en (ii) bij voortzetting of herhaling van zijn verzuim deze maatregel zal volgen. Daarbij mag van verweerster worden verwacht dat zij met betrekking tot (i) voldoende concreet aangeeft in welk opzicht de specialist te dier zake tekort is geschoten. Verweerster beroept zich erop dat eiser bij brief van 11 september 2000, waarin hem wordt "meegegeven" dat "angst, represailles en intimidatie in onze organisatie niet aan de orde dienen te zijn" een dergelijke waarschuwing heeft gekregen, doch tevergeefs. In redelijkheid valt in deze brief niet te lezen dat eiser werd gewaarschuwd, laat staan dat hem duidelijk had moeten zijn dat hem een eventuele maatregel van schorsing te wachten

stond. Deze brief had de kennelijke strekking een streep te zetten onder een informeel onderzoek naar het functioneren van eiser.

- 4.3 In de tweede plaats heeft verweerster de onderhavige maatregel niet opgelegd wegens het in art. 21 omschreven disfunctioneren van eiser, doch uitsluitend om te bereiken dat zij aan eiser de toegang tot het ziekenhuis zou kunnen ontzeggen in verband met een nader onderzoek naar en een beraad naar aanleiding van de brief van de medewerkers van 8 februari 2001, waarbij de Raad van Bestuur kennelijk bevreesd was dat de aanwezigheid van eiser in het ziekenhuis tot problemen met deze medewerkers, in het bijzonder werkonderbrekingen of ziektemeldingen, zou leiden. Daartoe kan de maatregel van schorsing echter niet dienen, omdat bij het opleggen daarvan moet vaststaan dat eiser niet aan zijn verplichtingen heeft voldaan of op andere wijze in strijd heeft gehandeld met de zorg van een goed hulpverlener. Verweerster had met eiser overleg kunnen plegen over de vraag of deze tijdelijk zijn werkzaamheden zou staken en, bij gebrek aan een minnelijke oplossing, eiser zonder het opleggen van een schorsing tijdelijk de toegang tot het ziekenhuis kunnen ontzeggen in afwachting van ander overleg en onderzoek. Het opleggen van de maatregel van schorsing impliceert dat reeds vaststaat dat eiser als toegelaten specialist een ernstig verwijt valt te maken en kan dus nadelige gevolgen hebben voor de goede naam van eiser als medisch specialist.
- 4.4 De schorsing is derhalve onrechtmatig. Ingevolge artikel 21, lid 7 dient het Scheidsgerecht vervolgens te beslissen in hoeverre verweerster eiser dient te rehabiliteren en schadeloos te stellen.
- 4.5 Eiser dient gerehabiliteerd te worden middels de volgende schriftelijke mededeling van verweerster aan alle geledingen binnen het ziekenhuis:
- “In zijn uitspraak van 5 september 2001 heeft het Scheidsgerecht Gezondheidszorg geoordeeld dat de door de Raad van Bestuur bij brief van 13 februari 2001 aan de anesthesist A opgelegde maatregel van schorsing ten onrechte aan hem is opgelegd, omdat voor deze schorsing geen goede gronden aanwezig waren.”
- 4.6 Ten aanzien van de door eiser gevorderde immateriële schadevergoeding overweegt het Scheidsgerecht het volgende.
- 4.7 Enerzijds heeft verweerster niet kunnen aangeven welke concrete gebeurtenissen in de periode na genoemde brief van 11 september 2000 hebben geleid tot de, overigens niet ondertekende en in algemene bewoordingen gestelde, brief van 8 februari 2001 van de medewerkers. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting ontstaat het beeld dat de Raad van Bestuur zich in deze te lijdelijk heeft opgesteld ondanks signalen vanuit de maatschap anesthesie en van de medewerkers van de afdeling. Aannemelijk is geworden dat deze houding van de Raad van Bestuur mede voor de medewerkers aanleiding is geweest om eerdergenoemde brief van 8 februari 2001 te schrijven.
- 4.8 Anderzijds is aannemelijk gemaakt dat er aanmerkelijke kritiek was op het functioneren van eiser. Eiser heeft zich dit niet, althans onvoldoende aangetrokken en zag kennelijk geen aanleiding zijn houding te wijzigen. Hierdoor draagt eiser mede verantwoordelijkheid voor het ontstaan van een situatie, die door de medewerkers als onwerkbaar wordt bestempeld.
- 4.9 Partijen dragen derhalve over en weer schuld aan het ontstaan van de precaire situatie begin februari 2001 in het ziekenhuis. Dit laat het Scheidsgerecht tot uitdrukking komen in de hoogte van de door verweerster aan eiser conform artikel 21, lid 7 te betalen schadevergoeding.
- 4.10 De immateriële schade die verweerster aan eiser dient te vergoeden, bepaalt het Scheidsgerecht ex aequo et bono op een bedrag van f 5.000,--.
- Tevens brengt het Scheidsgerecht de extrajudiciële kosten van eiser ad fl. 3.232,71 ten laste van verweerster.
- De kosten van de heer C blijven voor rekening van eiser, nu deze kosten zijn gemaakt in het bijzonder naar aanleiding van het rapport van G en deze kosten niet (uitsluitend) verband houden met de schorsing. Nu eiser zich ziek heeft gemeld, gelden voor de waarneemkosten de gebruikelijke, uit de toelatingsovereenkomst voortvloeiende regelingen. Het Scheidsgerecht ziet geen aanleiding voor deze kosten een vergoeding toe te kennen.
- Het Scheidsgerecht verwijst verweerster in de kosten van het Scheidsgerecht. Verweerster dient tevens een bijdrage te betalen in de juridische kosten van eiser in deze procedure.

De reconventionele vordering wordt afgewezen, nu verweerster in belangrijke mate in het ongelijk is gesteld.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 Verklaart voor recht dat de aan eiser opgelegde schorsing niet rechtmatig is.
- 5.2 Verweerster dient binnen 14 dagen na dagtekening van dit vonnis de in alinea 4.5 omschreven mededeling binnen de gehele organisatie te verspreiden.
- 5.3 Verweerster dient binnen veertien dagen na dagtekening van dit vonnis aan eiser te betalen een bedrag van *f* 5.000,-- (zegge: vijfduizend gulden), alsmede een bedrag van *f* 3.232,71 (zegge: drieduizendtweehonderdtweeëndertig gulden en eenenzeventig cent) ter zake van de kosten van extrajudiciële rechtsbijstand, vermeerderd met de wettelijke rente over deze bedragen vanaf 27 april 2001 tot de dag van betaling.
- 5.4 De kosten van juridische bijstand in deze procedure aan de zijde van eiser bepaalt het Scheidsgerecht op *f* 3.300,--. Dit bedrag dient verweerster binnen veertien dagen na dagtekening van dit vonnis aan eiser te vergoeden.
- 5.5 Het door partijen meer of anders gevorderde zowel in conventie als in reconventie wordt afgewezen.
- 5.6 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op *f* 9.875,-, komen voor rekening van verweerster die deze kosten zal moeten voldoen aan eiser die te dezer zake het voorschot heeft betaald waarop deze kosten zullen worden verhaald.